

по кавалерийски! Азъ съмъ воененъ и разбирамъ отъ тия работи.

Г-жа Масларска

Ухъ, воененъ... Защо баремъ лъжешъ хората! Околийски началникъ бѣше не знаешъ ли... Воененъ...

Масларски

Е, да. Все пакъ съмъ носилъ военна униформа, сабя съмъ ималъ.

Г-жа Масларска

Я мълчи, мълчи... Щò войни минаха, хората се биха, мрѣха, а ти презъ всичкото време си си стоялъ вжщи, защото си ималъ воденица.

Масларски

Е, да, съгласно закона.

Г-жа Масларска

Не искамъ да се разправамъ сега. (Подава му бележитѣ). Вземи да ги прекарашъ на смѣтката. (Става). Ужъ нѣмаше да харчимъ, а то щò пари отидоха! Чекъ за сто хиляди лева на зетя, други петъ хиляди — пакъ на него, да има пари докато изтегли чека; десетъ хиляди на Евгения — да си има и тя свои пари. Паритѣ хвърчатъ, хвърчатъ!...